

BADANIA ELEKTROMIOGRAFICZNE PRZESZCZEPIONYCH MIĘŚNI
PO POLIOMYELITIS ANTERIOR

Z Kliniki Ortopedycznej A. M. w Poznaniu

Kierownik: prof. dr W. Dega

Z Zakładu Fizjologii A. M. w Poznaniu

Kierownik: prof. dr E. Czarnecki

Przeprowadzono badania elektromiograficzne mięśni u pacjentów Kliniki Ortopedycznej A. M. w Poznaniu po 4 typach przeszczepień:

1) przeniesienie ścięgna *mm peroneus lg., peroneus br., tibialis ant. i tibialis post.* na *tuber calcanei* w przypadku porażenia *m. triceps surae*;

2) przeniesienie początku *mm. pronator teres, flexor carpi rad. i flexor carpi uln.* na przednią powierzchnię ramienia przy porażeniu *m. biceps brachii*;

3) przeszczepienie ścięgna *m. peronaus lg.* na ścięgno *m. tibialis ant.* przy jego porażeniu;

4) połączenie ścięgien *m. extensor pollicis br. i flexor carpi uln.* w wypadku porażenia mięśni kłębu kciuka.

Elektromiogramy wykonywano za pomocą elektrod powierzchniowych przed przeszczepieniem, po przeszczepieniu, w pierwszych dniach po zdję-

ciu opatrunku gipsowego oraz kilkakrotnie w późniejszych okresach pooperacyjnych podczas ruchów dowolnych oraz chodu na chodniku ruchowym.

Praca miała na celu odpowiedź na następujące pytania: 1) czy mięśnie przeszczepione przejmują nową funkcję, 2) kiedy to następuje, 3) czy przejęcie nowej funkcji następuje również wtedy, gdy mięśnie porażone utraciły swoją funkcję częściowo, 4) czy zanika dawna czynność mięśni.

Badania elektromiograficzne wykazały, że wszystkie mięśnie przeszczepione przejęły nową funkcję zastępczą. Pojedyncze potencjały czynnościowe obserwowano podczas prób napięcia mięśni już w pierwszych dniach po zdjęciu opatrunku unieruchamiającego (ok. 4 tyg. po zabiegu operacyjnym). Elektromiogramy wykonane kilka tygodni później wykazywały wzrost amplitudy potencjałów oraz ich interferencję. Zmiany te następowały szybciej po ćwiczeniach mięśni, natomiast przebiegały dużo wolniej u pacjentów, którzy okresowo ćwiczeń nie wykonywali. Po okresie ok. 1 roku od zabiegu operacyjnego elektromiogramy mięśni przeszczepionych były podobne do elektromiogramów z okresu przed przeszczepieniem.

Zmianę czynności mięśni przeszczepionych obserwowano tak podczas ruchów dowolnych, jak i podczas chodu. Przejęcie nowej funkcji następowało również wtedy, gdy mięsień wykonywujący ją poprzednio, nie był całkowicie porażony. W takich przypadkach spostrzegano równocześnie podczas ruchu potencjały czynnościowe w 2 mięśniach należących do różnych grup wg podziału anatomicznego. W większości przypadków odbierano prądy czynnościowe z mięśni przeszczepionych również przy usiłowaniu wykonania ruchu dowolnego, wykonywanego przez te mięśnie przed przeszczepieniem. Dotyczyło to zwłaszcza mięśni kończyny górnej. Rzadziej obserwowano przypadki, w których, w miarę upływu czasu od przeszczepienia, następował stopniowy zanik potencjałów czynnościowych przy wykonywaniu poprzedniej czynności.